

5257

1. Beh. af Lovf. om Tillægsb. for Marineministeriet.

5258

vi endnu kun saa kort Tid have havt den Fornøielse at forhandle med, skulde fravige Hensyn, som vi ellers absolut maatte holde paa. En anden Sag vilde det være for mangen En, naar det var et helt Regjeringskifte, der var Tale om.

Octavius Hansen: Jeg forstaaer ikke, hvilke finantzielle Hensyn vi mere skulde tage med Hensyn til denne Lov, end med Hensyn til Dige-loven for ikke at optage dem paa særlige Tillægsbevillinger, og jeg forstaaer endnu mindre, hvorledes det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Verg) kunde sige, at Finantsloven blev et mindre kraftigt Vaaben, fordi den mere og mere blev reduceret til et Normalbudget. Naar den blev et Normalbudget, vil han vistnok erkjende, at det at negte Regjeringen de til Administrationen absolut nødvendige Midler vilde være et meget kraftigt Vaaben. Jeg tror ganske vist ikke, det er lykkedes den ærede Marineminister at anføre tilstrækkelige Grunde for den Fremgangsmaade, Regjeringen har valgt, ved ikke i det andet Thing at søge Bevillingen opført paa Finantsloven, og at lade den komme tilbage til os til fornøjet Overveielse af dette Spørgsmaal, som, da Loven var til 3die Behandling her, kun blev Hjenket en enkelt Overveielse og en enkelt Afstemning. Paa den anden Side fatter jeg heller ikke rigtig, hvorledes det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, som netop dengang, vi havde dette Spørgsmaal for ved Finantslovens 3die Behandling, fremhævede, at det ikke burde afgjøres ved en enkelt Votering, idet man saanedes Dplysninger, nu da Regjeringen forelægger en særlig Lov derom og opfordrer til fornøjet Overveielse, kan tale for, at den skal afvises. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds paaberaabte sig et Begreb, en Doktrin, som vi ofte have mødt i den senere Tid, nemlig Parlamentarismen. Det lader til, at dette Begreb eller denne Doktrin er blevet noget af det Sjæfeste for ham, til en vis Grad næsten højere end Fædrelandet. Der er imidlertid ikke her Spørgsmaal om, hvorvidt vi skulle kæmpe for denne Doktrin, Parlamentarisme eller Konstitutionalisme, eller ikke. Det, hvorefter der for Diebliffet er Spørgsmaal, er dog virkelig blot simpelt hen det, om vi kunne antage, at vort Fædrelands Forsvar lider ved en Udsættelse af Anskaffelsen af dette Skib. Jeg for mit Vedkommende siger, at jeg, om jeg end nok saa meget sværmede for flige Begreber som Parlamentarisme, dog vilde tage Spørgsmaalet, som det simpelt foreligger; jeg vilde sige, at Fædre-

landets Forsvar gaar for Alt, og jeg vilde stemme for det, som er nødvendigt dertil. Det forekom mig, det var meget berettiget, naar den ærede Marineminister fremhævede, at vi skulde lade disse krigeriske Spørgsmaal, om jeg saa maa sige, disse Forsvarsspørgsmaal, ligge udenfor denne Krig, vi her føre. Ligesom der i den Krig, man fører med Kanoner og Geværer, er visse Ting, der respekteres — Civile, Saarede osv. — burde der, naar vi kæmpe med parlamentariske Vaaben, være visse Felter og Gebeter, hvorhen Krigen ikke skulde føres, og det skulde først og fremmest være de Omraader, hvor det gjælder om Fædrelandets Forsvar. Jeg tror ikke, at noget af de ærede usagkyndige Medlemmer, der ligesom jeg selv ikke kunne paastaa at have nogen selvtændig Mening om dette Spørgsmaal, ved sig selv tør sige, at man, naar vi have saadanne Erklæringer fra Sagkyndige, naar vi se, at der er fuldstændig Enstemmighed — jeg medregner ikke den omtalte Mand i Landsthinget, som indtager en ganske særegen Stilling, og som har særlige Begreber derom — ikke udsætter Fædrelandets Liv for Fare ved at negte den Bevilling, hvorom her er Tale. Naar man imidlertid endelig vil tage Sagen fra den politiske Side og betragte den under den Synsvinkel, under hvilken saa mange Spørgsmaal ere blevne betragtede i denne Samling, vil jeg sige, at den Omstændighed, at Regjeringen og Landsthinget ikke have sendt os Finantsloven tilbage, netop mere end noget Andet vidner om den finantzielle og — jeg tør sige — ogsaa den politiske Overvægt, som Folkethinget har. De tør ikke, mine Herrer, sende os Finantsloven tilbage; de tør ikke gjøre nogen som helst Forandring i den Maade, hvorpaa den her er vedtagen. Kunne de Herrer tænke Dem en større Anerkjendelse af den Betydning, Folkethinget har? Det forekommer mig derfor at være saa overordentlig rigtig, at et Spørgsmaal som dette, der maa erkjendes for at være neutralt Gebet, udsøndres, og jeg kan ikke indse, hvorledes Finantslovens Negtelse derfor i mindste Maade skulde blive et mindre kraftigt Vaaben, naar man en Gaang finder Anledning til at bruge det, hvad jeg for mit Vedkommende ikke har fundet i denne Samling. Efter det Forsøg, der ved Finantslovens tredje Behandling blev gjort paa at negte den, og hvorved det konstateredes, at Flertallet i Thinget ikke vilde styrte Regjeringen ved voldsomme Midler, forekommer det mig, at vi skulde lade Samlingen gaa fredeligt hen; at vi ikke længer skulle tale om at styrte Ministeriet, men lade dette vente til Østeraaret. De Herrer